

3/2020

TĚŠÍNSKÝ
BOŽHO PIS

Jody Hamilton

Věci, co o něm ještě nevíme

Projekty - kdo ocení můj talent?

Kde trávit volný čas

Motivace

9 780201 379624

Cena 10 Kč

Oficiální časopis českotěšínského gymnázia

ŠÉFREDAKTORKA

Magdalena Bilková

ZÁSTUPCE ŠÉFREDAKTORKY

Val Pavlincová

REDAKTOŘI

Markéta Lampartová

Tereza Szkanderová

Aneta Schwarzová

Anna Murycová

Megi Heczková

Lucie Miltnerová

GRAFIKA

Kristýna Gabrišová

Kateřina Gančarčíková

Kontakt, stížnosti, nápady, chvály:

gmctbozkopis@seznam.cz

Zdroje obrázků, není-li uvedeno jinak:

Pinterest, Google Obrázky, školní archiv

Vážení čtenáři Božkopisu,

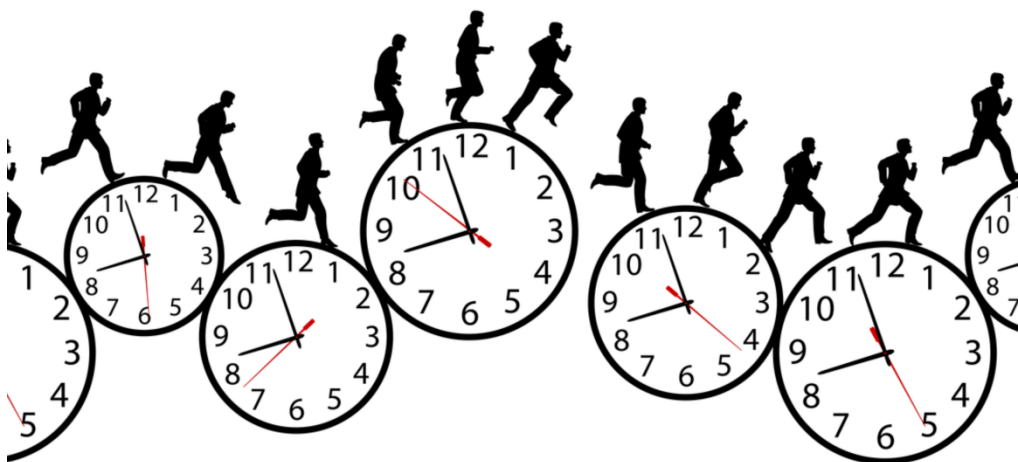
před časem jsem slyšela větu: „Volný čas je luxus, který si nemůžu dovolit.“ Hodnotu věcí obvykle měříme hodnotou peněz. Čas je však relativní pojem - jak bych ho mohla finančně ohodnotit? Nemožné.

Pravdou však zůstává, že napříč dějinami byl volný čas a zábava nesmírně cenným materiálem. Nutnost naplnit fyzické pudy byla důležitější - zahnat hlad, žízeň a hlavně přežít v divočině světa bylo nutností. A duševní stránka člověka? Strádala.

Dnes máme mnohem více prostoru pro svůj duševní a mentální rozvoj, pro naplnění niterných tužeb. Nejen vlastní vinou toho ale dostatečně nevyužíváme. V dětském věku to není tak kritické, ale v dospělosti si mnozí zapomínají „hrát“ a jejich duševní stránka ztrácí na síle.

A protože my, studenti gymnázia, stojíme většinou někde mezi krajinou dětství a dospělosti, rozhodli jsme se vám připomenout, co všechno můžete dělat, čím vším můžete zahnat svůj duševní hlad. Chtěli jsme vám připomenout, jak skvělé je vlastnit onen luxus, jakým je volný čas.

Magdalena Bilková, šéfredaktorka

OBSAH

Rozhovor

- Co nevíme o Jodym?

TOP 5+3

- Nejdivnější koníčky

Rozhovor

- Mgr. Melánie Gaierová

DOFE

- Cena vévody z Edinburghu

Jak se staví sen

- Festival divadel Moravy a Slezska

Absolvent

-Judr. František Janouch

Motivace

Hned na začátek bychom vám chtěly sdělit, že dosud nechápeme, proč zrovna my jsme dostaly za úkol napsat článek o motivaci, když jsme jej odevzdaly nejméně měsíc po uzávěrce. A z toho vyplývá, že jsme v tom s vámi. Zase a opět. Všichni to přece známe. Úkol, který dostaneme na dvoutýdenní prázdniny, abychom na jeho vypracování měli dostatek času, plníme deset hodin před návratem do školy. Mytí nádobí - to přece taky do rána počká. Co nás však vede k tomu, abychom nakonec všechny tyto úkoly (povětšinou!) splnili? Je to spokojený rodič naplněný radostí z vynesných odpadků, nebo vědomí, že činnost, kterou se zabývám, má hlubší smysl. Na jednom se jistě shodneme - základem je mít

cíl, kterého chceme dosáhnout. Nabízí se spousta cest, jak k němu dojít. Buď se můžeme vydat po stezce námahy, odříkání a těžkosti, nebo cestu urychlit a především ulehčit pomocí motivace. Člověk by si řekl, že je to naprosto jasné. Kdo z nás by pro lepší výsledek chtěl dobrovolně absolvovat delší cestu? Motivace je vlastně takový hnací motor, který nás žene vpřed bez našeho velkého úsilí.

Ale jaký je vlastně recept na účinnou motivaci? Rozhodně je na začátku mnohem lepší nedávat si příliš vzdálený cíl, jelikož cestou za ním bychom svou motivaci a nadšení mohli ztratit. Místo toho je mnohem účinnější rozdělit si svůj velký cíl na řadu dílčích, jejichž dosažení není tak obtížné, ale přesto nás motivuje pro další postup. Dalším důležitým urychlovačem našeho snažení jsou dozajista lidé, s nimiž můžeme naše nadšení sdílet. Významným znakem motivace je totiž nakažlivost. Nevíme jak vy, ale my rozhodně nemůžeme zůstat chladné, když naši přátelé jsou nadšení pro danou věc.

A je také důležité si uvědomit, že i my samotní můžeme být motivací pro druhé. Kdo je pro vás tou pravou motivací? V mnoha případech je to obyčejný člověk, člověk z masa a kostí. Jako my. Proto nezapomínejme, že motivace na cestě za cílem je velmi důležitá, jelikož nás zbaví mnoha trápení či těžkostí. Dokonce my sami se můžeme stát motivací pro druhé, i když si to nemusíme připouštět. A to je přece velká motivace, no ne?

M&M

ANKETA

Volný čas a zajímavé koníčky

Každý z nás nakládá se svým volným časem jinak, ale jistě máme jedno společné, všichni máme nějaké své záliby. Někoho vedli rodiče už od raného věku k různým typům volnočasových aktivit, jiní se k tomu dopracovali sami. Naše koníčky se pro nás stávají malým únikem od reality. Zde se odreagujeme, načerpáme potřebnou energii a dobrou náladu.

Jste jedni z těch, kteří se odreagují sportem, nebo vám dobrou náladu dodá zajímavý knižní příběh? Nalézáte nejvíce klidu v přírodě s foťákem, či jsou pro vás počítačové hry to pravé ořechové? Nebo je snad pro vaši osobnost typický možná trochu zvláštní zajímavý koníček, který se jen tak u někoho nevidí? Zeptali jsme se našich studentů, jak právě oni nakládají se svým volným časem, a můžeme otevřeně říci, že na pár OPRAVDU zajímavých volnočasových aktivit jsme se přece jen narazily.

Kuba (3. A): Hodně dlouho jsem dělal box v Orlové, Ostravě i Karviné, teď jsem začal učit i mladší.

Aňa (3. A): Chodím na kroužek akrobacie na šálách tady do Těšína, doslechla jsem se o tom a hodně mě to zaujalo.

Ema (tercie): Hraju hokej už od čtyř let, hodně mě k tomu vedli rodiče. Možná se to nezdá, ale i když je to hokej, tak holek je tam celkem dost.

Berenika (prima): Už půl roku jezdím na koni, sestra si to hodně oblíbila, tak jsem to chtěla vyzkoušet taky, a je to super!

Kvarta: My tady všichni hrajeme florbal, ve škole i v Ostravě a jsme dobří!

Petr (1. A): Já hraju šachy, a to už od základky, protože mě k tomu vedli hlavně rodiče.

Roma (oktáva): Ráda plavu s ploutví. V Itálii jednou nabízeli tento kurz a já chtěla být už od mala mořskou pannou, tak jsem to vyzkoušela a začala mě to hrozně bavit. I teď si občas zajdu na bazén zaplavat s ploutví!

M&M, 3. A

Co nevíme o Jodym?

Rozhovor Interview

Tentokrát jsme si připravili rozhovor s naším druhým rodilým mluvčím, Jodym! Trochu jsme si ho proklepli, takže teď máte jedinečnou šanci se o něm dozvědět to, co jste možná ještě nevěděli!

Co Vás vedlo k tomu, že jste se přestěhoval do ČR?

Můj život v Anglii začínal být nudný a já potřeboval nějakou výzvu. Taky jsem potkal jednu českou dívku, a to rozhodlo.

Stýská se Vám někdy po Anglii, nebo litujete, že jste se sem přestěhoval?

Ne, nikdy nelituji. Miluju to tady.

Co Vás nejvíc šokovalo, když jste sem přišel?

Asi učení se jazyku, užívání češtiny, jiná společnost... Ale celkově si myslím, že lidi tady jsou fajn, ale nejsem odsud, takže mě berou trochu jinak.

Je něco, co Vám na Češích vyloženě vadí?

Ne, asi nic. Možná vám to bude připadat nemožné, ale Angličané jsou více falešní. Tady lidé více říkají věci, které si myslí, přímo do očí. A co by mi na Češích vyloženě vadilo? Rozhodně, když mají přetopené domy a na sobě moc teplého oblečení.

Líbí se Vám na naší škole?

Ano, mám zkušenost s učením na různých typech škol, a protože většina žáků tady se doopravdy učít chce, je zde moje práce lehčí. Takže jo, učím tady rád. A

snažím se učit tak, jak jsem se učil česky já. Je to víc zaměřené prakticky – konverzace, ne gramatika, to není moje práce.

Je něco, co byste změnil v České republice - na lidech, nebo na zemi jako celku?

Vůbec politiku nesleduju. Žiju si ve své malé bublině a snažím se nečíst noviny, takže nejsem ten pravý člověk, kdo by vám na tuto otázku odpověděl. Ale z toho mála, co vím, si myslím, že pro Čechy by bylo prospěšné, kdyby se v politice objevila nějaká mladá krev.

**Děkuji za rozhovor!
Thank you for the interview!
Valerie Pavlincová, 6.SxA**

knihovna třinec

Městská knihovna Třinec

Městská knihovna Třinec je tu s námi už dlouho, avšak opravdovým kulturním centrem se stala až po své rekonstrukci v letech 2013-2014, kdy vyhrála cenu Knihovna roku. Zvenčí i zevnitř na vás knihovna dýchá moderním a vzdušným dojmem. Sídlí zde i infocentrum města, na které narazíte hned v přízemí.

Knihovna se sestává ze tří oddělení. Dětského, kde můžeme najít milé knihovnice a knihovníky, nižší barevné police, dětský koutek a hračky. Oddělení pro dospělé, kde nalezneme nejširší výběr knih - odborných, cizojazyčných a beletrii. A chuťovka na závěr, knihovna pro mladé, kde jsou vítáni všichni, kteří mají rádi sci-fi, horor a fantasy. Vyberete si i z komiksů, mang a klasické literatury do školy. Nenechte si ujít ani deskohraní, kdy přijdete a můžete si vyzkoušet nějakou deskovou hru s lidmi, které hry baví a rádi vám je vysvětlí.

Oblíbenou částí této instituce je taky galerie. Pořádají se zde

pravidelné vernisáže známých i méně známých umělců.

Knihovna také nabízí spoustu workshopů a akcí pro různé sociální skupiny a věkové kategorie. Oblíbené akce jsou například vzdělávací a zdravotní kurzy pro seniory, kurzy tvůrčího psaní, rozmanité workshopy, přednášky na zajímavá sociální témata, festival Jeden svět, o kterém někdy přistě, a v neposlední řadě „Language coffee“, kde si můžete pokecat s cizinci o tom, co vás zajímá, a procvičit si jejich rodný jazyk.

Na dobrou kávu se taky stavte do místní kavárny.

Emá Nogatwazyková, 6. SxA

Festivally 2020

Festivally jsou v dnešní době hodně oblíbenou záležitostí. Mezi ty nejnámější patří určitě Colours of Ostrava či Beats for love. Pozornost si zaslouží i mnohé další. Na ty vás zveme prostřednictvím tohoto článku.

HLASY TĚŠÍNSKÝCH ULIC

Kdy? 26. 6. – 27. 6. 2020
Kde? Interní pódium - klub
Dziupla (Těšín)
Externí pódium - Zámecký
vrch (Cieszyn)

O co jde? Hlasy těšínských ulic jsou poměrně novou a neobyčejnou událostí. Mají za sebou první ročník, který sklidil obrovský úspěch. Na akci se podílí mladí, zatím neobjevení umělci, kteří chtějí předvést, co umí. Schází se zde mnoho talentovaných jedinců: amatérských básníků, spisovatelů i hudebníků. Na této akci můžete potkat mnoho známých tváří z naší školy a účast rozhodně stojí za to.

SVÁTEK TŘÍ BRATŘÍ

Kdy? červen 2020
Kde? náměstí ČSA Český Těšín

O co jde? Svátek Tří bratří je rozhodně jednou z nejoblíbenějších a nejnámějších akcí v našem městě. Během několika dní se na náměstí sejde mnoho známých zpěváků či skupin a svá vystoupení předvedou i místní taneční a pěvecké soubory. Zpestření zajišťují na náměstí stánky s jídlem nebo suvenýry. A snad tou nejlepší částí jsou pouťové atrakce pro děti i starší a odvážnější návštěvníky.

ŠTĚRKOVNA OPEN MUSIC

Kdy? 23. 7. - 25. 7. 2020

Kde? Hlučín

O co jde? Tato akce se koná na břehu Hlučínského jezera. Festival má svou každoroční tradici a mezi lidmi je velmi oblíbený. Jedná se o hudební festival, jehož program zajišťují známí hudebníci z různých koutů světa. Letos je jednou z hlavních hvězd např. Habera s kapelou Team, ale můžete se těšit i na skupinu No Name či na Jaroslava Uhlíře.

FOLKLÓR BEZ HRANIC

Kdy? 17. - 21. srpna 2020

Kde? Ostrava

O co jde? Cílem festivalu je obohatit a zpříjemnit letní dny obyvatelů a návštěvníků města. Hlavní koncerty probíhají v odpoledních hodinách na mobilních pódii v husté sídlištní zástavbě či v blízkosti nákupních zón. Každý

den navíc v jiném městském obvodu.

MAJÁLES

Kdy? 7. května 2020

Kde? Slezskoostravský hrad, Ostrava

O co jde? Každým rokem se koná tradiční akce na oslavu jara. Pořádají ji studenti Vysoké školy báňské a Ostravské univerzity. Mezi vystupujícími se letos objeví Self Made, Pokáč nebo Butterfly Kiss. Součástí bude také tradiční majálesový průvod a párty v Dolních Vítkovicích.

SVĚT KNIHY

Kdy? 14. – 17. května 2020

Kde? Výstaviště Praha-Holešovice

O co jde? Čestným hostem 26. ročníku festivalu bude Polsko. Návštěvníci se zde tedy seznámí především s polskou literární tvorbou, ale také s tvorbou českých autorů žijících v Polsku. Festival bude probíhat v rámci spolupráce s Varšavským knižním festivalem.

MICHALFEST

Kdy? 12. – 13. června

Kde? Ostrava, areál dolu Michal

O co jde? Na tomto hudebním festivale zazpívá zpěvačka Ewa Farna, Pokáč nebo skupina Sebastian. Kromě tohoto hudebního programu bude připraven program pro rodiny s dětmi, např. sportovní a výtvarné aktivity.

SLEZSKÁ LETNÍ NOC

Kdy? 5. července 2020

Kde? Vendryně, sportovním areál

O co jde? Na tomto rockovém festivalu se můžete těšit na různé kapely, např. na Dogu, Alkehol, Doctora PP nebo na Metal Bohemian Rhapsody, ale také na zápasy v thajském boxu a různé soutěže.

UNITED

Kdy? 22. – 24. srpna 2020

Kde? Vsetín

O co jde? UNITED je křesťanský multižánrový festival, který se koná na konci prázdnin v malebném městečku Vsetín. První ročník proběhl v roce 2011, v minulém roce účast přesáhla 5500 lidí. Pestrost se promítá ve škále koncertů různých hudebních stylů a spektru dalšího programu – semináře, workshopy, divadlo, film, sporty, street scéna, služba modliteb a duchovního poradenství.

XCAMP

Kdy? 13. – 20. července 2020

Kde? Smilovice

O co jde? Účastníci a návštěvníci festivalu si mohou užít přednášky a semináře na duchovní a praktická témata, zejména z oblasti mezilidských vztahů. Nechybí ani diskusní

skupinky a evangelizace, během nichž jsou vysvětlovány základy křesťanského poselství. Organizátoři festivalu nabízejí pestrou škálu dovednostních a zábavných workshopů a sportovních aktivit. Večery jsou v programu vyhrazeny převážně hudbě nebo divadlu.

FESTIVAL DIVADEL MORAVY A SLEZSKA

Kdy? podzim 2020

Kde? Těšínské divadlo

O co jde? Tuto akci pořádá Těšínské divadlo. Během dvou víkendů se hrají představení polské i české scény, k programu patří každoročně i loutková divadla. Počet návštěvníků rok od roku stoupá a úspěch je ohromný! Letos však dojde k několika změnám, neboť bude spojený s festivalem Bez hranic.

BEZ HRANIC

Kdy? podzím 2020

Kde? Český Tešín, Cieszyn

O co jde? Na rozdíl od FDMS se koná tento festival i na polské straně a je delší. V průběhu měsíce máte možnost zhlédnout mnoho českých, slovenských i polských her připravených divadelníky z různých měst. I jeho koncept se vzhledem ke spojení s FDMS v letošním roce změní.

Navštívili byste některý z těchto festivalů? My doufáme, že ano, jelikož všechny stojí za návštěvu!

**Lucie Miltnerová, 4. KA
Tereza Szkanderová, 1. A**

*Vzhledem k dané situaci je většina těchto akcí
v ohrožení, snad ale budou vyhlášeny náhradní termíny.*

Když už vás nebaví hrát obyčejné sporty nebo klasické hry anebo hledáte nějakou zajímavou zábavu pro váš volný čas, můžete se zde seznámit s řadou roztodivných koníčků.

1. Hod tuňákem

V této populární australské disciplíně házejí muži či ženy osmikilovým tuňákem do dálky. Ti nejlepší vrhají rybu až do vzdálenosti přes 30 metrů. Sport vznikl v rámci festivalu Tunarama v roce 1979, kdy místní vymýšleli, čím udělat akci zajímavou. Město Port Lincoln, kde se soutěž koná, je původem rybářské sídlo. Nápad přišel při pozorování pracovníků rybářských lodí, které zde kotvily. Námořníci házeli tuňáky z palub na souš. Rekord zatím drží Sean Carlin, který tuňáka dohodil 37 metrů daleko.

2. Bučení krav

V americkém státě Wisconsin pravidelně pořádají vskutku netradiční soutěž. Kdo nejlépe napodobí kravské bučení, ten vyhrává. V posledním ročníku se na stupínek vítězů postavil desetiletý chlapec, který porazil všech 80 zúčastněných „bučilů.“ Za svůj věrohodný projev získal tisíc dolarů a pozlacený kravský zvon. *Uspěli by někteří z vás?*

3. Mudlovský famfrpál

Podle díla J. K. Rowlingové Harry Potter vznikl sport „mudlovský famfrpál.“ V něm

proti sobě hrají dva týmy na košťatech. Cílem je mít více bodů než druhý tým ve chvíli, kdy je chycena zlatonka – tenisový míč v dlouhé ponožce visící z kraťasů nestranného hráče oblečeného do žlutého. Pro získání bodů musí vstřelit camrál – lehce vyfouknutý volejbalový míč – do jedné ze tří protivníkových obručí. Mudlovský famfrpál je rozšířený po celém světě.

A pak že knihy nejsou inspirativní!

4. Závod na podpatcích

Závod v podpatcích se každoročně koná ve velkých městech po celém světě, jako jenapř. Paříž, Sydney nebo Amsterdam. Disciplína se v

podstatě nijak neliší od normálního běhu. Jedinou podmínkou je, že vaše boty musí mít podpatky nejméně 7 cm vysoké. Vzdálenost trasy je 80 m dlouhá a konec poznáte nejspíše tak, že zde bude sedět hodně bosých žen s utrápeným výrazem na tváři.

Třeba se takového závodu dočkáme i na pražských dlažebních kostkách. To by byl teprve závod!

5. Závod na velbloudech

Závody na velbloudech jsou populárním koníčkem především na Blízkém východě, v Mongolsku, ale třeba i v Austrálii. Dostihy mají tisíciletou historii a pořádají se

každý rok od srpna do začátku dubna. Velbloudi závodí samozřejmě v poušti na trasách dlouhých až šestnáct kilometrů. Závody pořádají hlavně bohatí šejci a odměny pro vítěze se pohybují v řádech milionů.

Zkusíme to? Výhra by stála za to!

6. Horský sjezd na jednokolce

Sjíždět svahy po užoučkých a kamenitých cestách na horském kole je dost velká šílenost, ale ještě pořád je to celkem bezpečná aktivita proti sjezdu téhož na jednokolce. Závodníci používají speciální kola, ale ke zdárnému cíli potřebují i smysl pro rovnováhu a pořádný kus odvahy. Jezdci sice padají častěji než jejich kolegové

z klasických bicyklů, z kopce se ale zase neříjí takovou rychlostí.

To chce adrenalin!

7. Barvení psů

Barvení psů je v současnosti velkým trendem v Číně. Dokonce na to vznikají i speciální kadeřnictví pro psy a tomuto oboru se tam hodně daří. Vypovídají o tom i statistiky. Od roku 1999, kdy se s touto šíleností začalo, do roku 2008, kdy se naposledy dělal průzkum, se zvedl zájem o barvení psů o 500 procent. *Chudáci psi!*

8. Skok přes kanál

Kde jinde by mohl být domov skoku o tyči přes vodní kanály než v Nizozemí? Závody s názvem Fierljeppen se konají rok co rok a tisíce diváků sledují odvážlivce, kteří na hliníkových tyčích s plochými kotouči na spodní straně (aby se nebořili do bahna na dně) plachtí nad vodní hladinou.

Co si lidi nevymyslí?!

Možná jste si už něco vybrali, ale teď za mě:

„Tuňáka mám raději na talíři. Krávy mám ráda, možná bych si i zabučela, ale kravské mléko nesnesu kvůli alergii. Na názvu třetí sportovní disciplíny jsem si málem polámala jazyk a doteď jsem nepochopila zcela její pravidla hry. V podpatcích mám problém stát a chodit, natož

běhat. Velbloud je pro mě skvělý a levný dopravní prostředek, který pije pouze vodu, a to ještě jednou za měsíc, ale má jednu drobnou chybičku, je velmi pomalý. Jednokolka super – ale nejsem sebevrah, s mým sportovním talentem jsem to stěží dotáhla na jízdu na kole (nebo koloběžce) po rovných stezkách. Barvení psů mi přijde příliš drahé a zbytečné. Avšak velmi by se mi hodila dlouhá tyč, pomoci ní bych skočila z Třince do Českého Těšína a nazpátek. Tak to vidím, že asi zůstanu při svých starých a osvědčených zábavách, při kterých nedochází k ohrožení života.

Tereza Szkanderová, 1. A

Melanie Gaierová

Rozhovor

JAK SE DNESKA MÁTE?

Venku nám sněží, což není až tak skvělé, ale je pátek, jsem ráda, že bude víkend.

JAKÉ JSTE MĚLA DĚTSTVÍ?

Já si myslím, že super. Měla jsem dobré kamarády a užili jsme si hodně legrace, dětství jsem měla pěkné.

ČÍM JSTE CHTĚLA BÝT JAKO MALÁ?

Hodně jsem chtěla být letuškou! Nebo inženýrkou, kosmetičkou i kadeřnicí.

JAKÉ JSTE MĚLA ZNÁMKY Z PŘEDMĚTU, KTERÝ UČÍTE?

Tak... opravdu výborné! Měla jsem vždy vyznamenání a byla jsem dobrý student.

KDO BYL VÁŠ VZOR?

Hmm.. řekla bych, že jsem si pokaždé vybírala úspěšné lidi z mého okolí, rodiče a skvělé

učitele. Ale nejen to! Také šikovné a schopné ženy z mého okolí.

JAK JSTE SE DOSTALA K UČITELSTVÍ?

Vždy jsem ráda pracovala s dětmi. Jezdila jsem na tábory jako vedoucí nebo praktikantka a s dětmi jsem trávila hodně času. Líbila se mi velmi kreativní práce, která je pokaždé jiná. Tak jsem si jednou řekla "proč ne?".

KDYBYSTE MOHLA DĚLAT JINOU PRÁCI, JAKÁ BY TO BYLA?

Bavilo by mě vést tým lidí a podílet se na rekonstrukci starých zámků. Jinak asipráce ve fitness.

KDE SE VIDÍTE ZA DESET LET?

No tak chtěla bych vést aktivní život a užívat si krásných dní. Zažít nějaké hezké zážitky a ještě se někam kouknout.

JAKÝ BYL VÁŠ NEJZVLÁŠTNĚJŠÍ ZÁŽITEK SE STUDENTY?

Za mé praxe jich bylo hodně. S mojí kmenovou třídou si vždy užiju hodně zábavy a neskutečné fantastické chvíle. Myslím, že zatím skutečně v kreativě a nápaditosti vedou.

Před lety jsem měla nezapomenutelnou třídu, která mě navštěvovala i léta po tom, co jsem je neučila. Bylo to fajn, stále jsme v kontaktu.

CO DĚLÁTE VE SVÉM VOLNÉM ČASE?

Snažím se pečovat o své nejbližší, pečuji o svůj domeček a zahradu. Ráda

něco studuji a vzdělávám se, zajímám se o veškeré novinky. Také ráda sportuju, chodím do posilovny nebo na bazén.

JAKOU HUDBU POSLOUCHÁTE?

Mám ráda spíše populární žánr hudby, ale nevadí mi ani ostatní. Dechovka, to je něco jiného, to opravdu ne! Poslouchám i relaxační hudbu podle nálady. Mám například ráda Nazareth nebo Bonnie Tyler.

JAKÁ JE VAŠE OBLÍBENÁ KNIHA?

Tak samozřejmě učebnice fyziky. (smích)

JAK BY JSTE SE POPSALA JEDNÍM SLOVEM?

Já bych řekla, že jsem hodně kreativní a mám ráda, když se kolem něco děje. Jsem hodně aktivní člověk, ostatní jsou ze mě často unavení.

Judita Balušíková 3.TA

1. Píseň co rozhýbá boky

Vulfpeck - Cory Wong

Když jsem se snažil najít pouze jednu píseň která by to vystihovala, tak jsem nemohl zamířit nikam jinam, než do oblasti funku. Cory Wong od skupiny Vulfpeck je ideální píseň do autobusu nebo na cestu k autobusu, kdy jste ještě absolutně rozespalí a chodíte jako zombie. Možná to není hudba pro všechny, ale to vlastně nebude žádná píseň z těch, které tu vyjmenuji.

2. K nedělní snídani

Prago Union - Smrt žije

V neděli obvykle nemám tolik času na to, abych si poslouchal nějakou hudbu, natož abych nějak dlouho snídal, protože často hrajeme ve sboru (kosteje) s kapelou, takže si to posunu třeba na sobotu.

Ve většině případů upřednostňuji text písně před samotnou hudbu, a Kató ze skupiny Prago Union si mě touto písní absolutně získal. Jeho píseň Smrt Žije se podle mě hodí přesně k nedělní snídani, kdy si v pohodě vychutnáváte jídlo a během toho posloucháte kvalitní slovní hříčky, které v ČR jenom tak někdo nepřebije. Možná ale budete potřebovat tak 50 poslechnutí, abyste pobrali všechny.

3. Srdcovka

Half-alive - RUNAWAY

Jako svou srdcovku jsem vybral tuhle píseň, a to jak už kvůli naprosto geniální hudbě: bicím a synthu, tak i kvůli nádhernému textu, který dokáže obměkčit i to nejtvrďší srdce. Stačí jenom dávat pozor na text. 4. Tenhle song mě nikdy neomrzí.

4. Deep song

Twenty One Pilots - Car radio

Skladatel této písně: Tyler Joseph, je podle mě textařský génius, který nemá rovného nebo jsem aspoň nenašel nikoho s více deep texty, které jsou protkány metaforami, symboly a kdoví čím vším ještě.

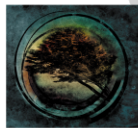
Píseň Car Radio vás musí chytit svým textem.

Tyler se ocitá v situaci, kdy mu někdo ukradl autorádio a může se to zdát jako naprosto jednoduchá a zbytečná věc, ale zpěvák to posouvá na novou úroveň. Když není v autě rádio, není nic, co by ho rozptylovalo od jeho myšlenek a reálného světa a tak je nucen přemýšlet, třeba i o smyslu existence, strachu atd. Nemůže se schovávat za hudbu, přemýšlí i o tom, že strhne volant.

Poté si uvědomuje, že vlastně musí přemýšlet, musí se těmito tématy zabývat a hledat ty pravé. To je hlavní myšlenka písně.

5. Když se učím

Tides From Nebula - Tragedy Of Joseph Merrick

K učení se nejvíce hodí hudba beze zpěvu, proto jsem vybral skladbu od skupiny Tides From Nebula.

U tohoto instrumentálního Post-Rocku se třeba dobře učí matematika, nebo fyzika. Horší to je trochu se ZSV nebo třeba dějepisem, ale z toho nematuruji, tak se o to nestarám.

Citrónová bábovka s jogurtem

**Podle pana profesora
Václava Labaje**

Pana profesora Václava Labaje můžete znát z hodin dějepisu a českého jazyka. Víte však, jaký je jeho oblíbený recept? Já jsem měla šanci se ho na tuto otázku zeptat a ráda se s vámi podělím o odpověď.

"Tento pokrm jsem si vybral proto, že bábovka se může po vychladnutí okamžitě konzumovat, nepotřebuje nasát vlhkost. Vláčnost jí dodává jogurt."

Ingredience:

- 400 g polohrubé mouky
- 2 prášky do pečiva
- 240 g cukru
(mletý/krystal)
- 2 sáčky vanilkového cukru
- 4 vejčíčka
- Kůra z 1 citrону
- Šťáva z 1 citrону
- 180 ml oleje
- 300 g jogurtu

Postup:

Rozklepneme vejčíčka, oddělíme žloutky a bílky. Ke žloutkům přidáme nastrouhanou citronovou kůru, vymačkáme citron, přidáme cukr a vanilkový cukr a rozetřeme. K polohrubé mouce přidáme dva prášky do pečiva, rozmícháme. K směsi žloutků a citrону přidáme olej a jogurt. Pořádně zamícháme, protože jogurt má tendenci dělat hrudky. Přisypeme mouku s práškem do pečiva. Do tuha vyšleháme bílky a pomalu

vyšleháme bílky a pomalu zapravíme do těsta. Vymažeme formu máslem, vysypeme hrubou moukou, vlijeme těsto a formu dáme do trouby předehřáté na 160 °C. Pečeme 45-50 minut.

PÁR ODPOVĚDÍ PANA PROFESORA V. LABAJE NA ZVÍDAVÉ OTÁZKY:

Jaký největší úraz jste v kuchyni při vaření zažil?

Moc velký úraz jsem při vaření nezažil, akorát jsem se spálil při vytahování masa z trouby.

Jaký máte názor na vegetariánství a veganství?

Záporný, protože člověk je všežravec.

Kolikrát denně si dopřáváte kávu? A jaký druh máte nejraději?

Kávu si dopřávám minimálně třikrát denně. V poslední době piju spíš rozpustnou kávu. Nebo mám rád espresso či překapávanou kávu. Klasického „turka“, který se používal kdysi, už nepoužívám.

Jaký opravdu nejpodivuhodnější pokrm jste ochutnal? A kde to bylo?

Už si to moc nepamatuju, ale určitě to bylo někde v cizině. Možná v Tunisku, ale už si nepamatuju, co to bylo. Ale

vím, že to bylo tak odporné, že jsem to ani nejedl.

A poslední otázka, která se netýká kuchyně. Co vás inspirovalo k učitelství dějepisu a českého jazyka?

Mám rád mateřský jazyk a mám rád historii. Čili láska k těmto dvěma oborům.

Děkuji za rozhovor!

Lucie Miltnerová, 4.KA

Mezinárodní cena vévody z Edinburghu

I když si to často ani neuvědomujeme, po celou dobu svého života se rozvíjíme. Jednou z možností, jak tento proces můžeme řídit vědomě, je mezinárodní program, který zajišťuje britská královská rodina a založil ho samotný princ Philip, vévoda z Edinburghu.

Tento program motivuje mladé lidi ve věku od 14 do 24 let k osobnímu rozvoji a jeho cílem je podpořit rozvoj schopností a dovedností ve čtyřech oblastech: rozvoji dovednosti, pohybu, dobrovolnictví a dobrodružné expedici. Účastníci tohoto projektu mohou získat mezinárodně uznávaný certifikát – bronzový, stříbrný, či dokonce zlatý.

Jaké jsou podmínky pro splnění jednotlivých úrovní?

Bronzová úroveň - od 14 let; účastník se musí svým aktivitám věnovat minimálně 3 měsíce, jedné z nich pak 6 měsíců.

Expedice musí trvat minimálně 2 dny a 1 noc v týdnu.

Stříbrná úroveň - od 15 let; pokud účastník není držitelem bronzového certifikátu, musí se svým aktivitám věnovat minimálně 6 měsíců, jedné z nich pak celý rok. Pokud držitelem je, nejdelší aktivita se mu odpouští. Expedice musí trvat minimálně 3 dny a 2 noci.

Zlatá úroveň - od 16 let; pokud účastník neprošel stříbrnou úroveň, svým aktivitám se musí věnovat minimálně půl roku, jedné z nich 18 měsíců. Pro držitele stříbrné úrovně je minimální doba trvání plnění úrovně jeden rok. Expedice musí trvat minimálně 4 dny a 3 noci. Součástí je i akce s pobytem v neznámém prostředí a s neznámými lidmi.

V letošním školním roce byly za účasti ředitele DoFE pro ČR a představitelů Moravskoslezského kraje oceněny tři studentky naší školy, které získaly bronzovou úroveň: Veronika Molinová, Hana Marťáková a Nela Tománková. A jaké úkoly pro získání tohoto ocenění splnila Hana Marťáková?

Za kreativní činnost si vybrala vyšívání, protože má ráda módu a chtěla si vytvořit vlastní design na oblečení. Co se týče sportu, jejím cílem bylo uběhnout 10 km. A ohledně toho dobrovolnictví, tak to pohltilo její veškeré volnočasové aktivity - hlídání dětí, úklid, pomoc s přípravou programu volnočasového klubu.

Do tohoto projektu se zapojuje již přes 8 milionů mladých lidí ze 130 zemí světa a vy je můžete následovat! A kdo ví? Možná u jednoho z vámi vybraných koníčků zůstanete.

Valerie Pavlincová 6. SxA

Bronzová ceremonie DoFE

organizace

MARY'S MEALS

mary's
meals a simple
solution
to world
hunger

Chtěla bych vás seznámit s projektem Mary 's Meals, který funguje od roku 2002. Jeho zakladatelem je Magnus MacFarlane-Barrow ze Skotska. Cílem projektu je, aby každé dítě chodilo do školy a nehladovělo.

Původně se Magnus zabýval humanitární pomocí v zemích zasažených válkou, budováním dětských domovů pro opuštěné děti v Rumunsku a pomocí uprchlíkům z Libérie. V hladem sužovaném Malawi prožil Magnus osudové setkání s 14letým chlapcem

Edwardem a jeho rodinou. Edward mu přednesl své skromné, ale životně důležité přání, touhu chodit do školy a mít co jíst. Tehdy se v Magnusovi zrodila myšlenka Mary's Meals, kterou úspěšně uskutečnil. Projekt pojmenoval na počest Panny Marie, která je jeho inspirací.

V rámci projektu začaly vznikat školy, které sice nemají příliš mnoho moderního vybavení, ale africké děti se zde učí s nadšením. Dostávají jídlo i

vzdělání, což jim otevírá nadějnou budoucnost. Nemusí tak od útlého věku tvrdě a zcela zdarma pracovat. Ve škole jim dobrovolnice a misionářky připravují do hrníčků obilnou kaši jménem Likuni Phala, která se skládá z kukuřice, sóji, cukru a je obohacena minerály a vitamíny. Dobrovolnice samy přitom často hladoví a svádí boj o přežití.

Magnus tímto projektem vyvrací častý a mylný názor Evropanů a lidí západního světa, že Afričané jsou líní, nečinní a jen čekají na pomoc od jiných států.

Do rukou se mi dostala kniha s názvem „Bouda, která krmí milión dětí“, jejímž autorem je Magnus. Kniha vypráví o jeho životě, od šťastného dětství, přes charitativní činnost, až po založení Mary's Meals.

Je zde navíc uvedeno spoustu neuvěřitelných, ale pravdivých příběhů. Mimo jiné mě dojal příběh 12letého chlapce Lazara, který osiřel a zůstal sám se svým nemocným 4letým bratrem Petrem. Učitelé si všimli, že Lazaro přichází do školy pozdě. Důvodem pozdních příchodů bylo to, že Lazaro každé ráno nosil svého bratra 2 km do centra U6, kde se podávalo jídlo pro předškoláky. Bratra nechal v centru a teprve poté šel sám do školy. Zachránil tak bratrovi život.

Do tohoto projektu se zapojuje stále více lidí po celém světě. Magnus sám je udiven, co všechno vzchází od různých lidí. Jistý sedmiletý chlapec Charlie z Anglie se vzdal narozeninových dárků a peníze poslal na Mary's Meals, či podnikl sponzorovanou

cyklojízdu ze svého domova na jihu Anglie až do Glasgow. Děti v Modeně sázely dýňová semínka a prodávaly zralé dýně, aby získaly prostředky, za které se africké děti budou moci najíst.

Dívka jménem Martha vytvořila velice úspěšný blog pojmenovaný Never Second (Nikdy podruhé), v němž kritizovala způsob stravování v amerických jídelnách. Vzápětí přišel bouřlivý ohlas, díky něhož vybrala 130 000 liber.

Bylo by fajn, kdybychom i my sehnali nějaké prostředky, vždyť:
„Starajíce se o štěstí jiných, nacházíme své vlastní.“

Více na: www.marysmeal.cz

mary's meals
a simple solution to world hunger

Neuvěřitelně nízké náklady

Stravu dítěte na celý ŠKOLNÍ ROK pořídíte již za

£13.90 / €15.60 / \$19.50 / 421Kč

Umožněno prací desítek tisíc dobrovolníků Mary's Meals
Nabídka platí až do úplného odstranění hladu ze světa...

Jak se staví sen

FESTIVAL DIVADEL MORAVY A SLEZSKA

Se studem musím přiznat, že až do září loňského roku jsem o kulturním dění v našem městě věděla jen tolik, kolik se ke mně zprostředkovaně dostalo skrze mnohem znalejší lidi. Že existuje nějaký Festival divadel Moravy a Slezska (dále jen FDMS, pozn. redakce)? Prosim vás, kdo to měl tušit?! A to už probíhá víc jak devatenáct let. Já a Mája Knoppová ze Septimy A jsme se zúčastnily 19. ročníku probíhajícího během první poloviny listopadu 2019. A o co tedy jde?

Když za mnou přišla paní Dluhošová s nabídkou, abych zasedla do studentské poroty FDMS, trochu jsem se vyděsila. Chvilí jsem nervózně očekávala „Apríl!“, ale na druhou stránku jsem byla mile

překvapená. Už kolik let jsem si říkala, že bych mohla zajít na nějakou tu hru coby samostatná osoba, proto jsem se příležitosti chopila a spolu s Májou jsme 1. listopadu plně nervozity nakráčely do divadla. Co se bude dít nám (a dalším třem členkám studentské poroty) vysvětlil ředitel Těšínského divadla Petr Kracík. Čekalo nás deset her několika divadelních souborů z Brna, Ostravy, Opavy, Bielska-Bialej Českého Těšína. Po každém z představení jsme

se účastnily malého posezení, kde jsme vedle profesionální poroty plné kritiků, herců a režisérů české i polské národnosti komentovaly zhlédnuté hry.

Z počátku jsme byly nervózní. My, sedmnáctileté studentky bez nejmenšího tušení o divadelní práci, máme kritizovat měsíce (a mnohdy i roky!) dřiny a práce profesionálů? Oni profesionálové však dostáli svého titulu a umožnili nám cítit se komfortně, dokázali nám, že nás berou jako sobě rovné a že náš názor vnímají a velmi si ho váží. A to se hned pracuje lépe.

Na samotném konci Festivalu jsme se pak účastnili ohromného rautu a vybrali si svého vlastního vítěze. Nejspíš jsme však byli na stejné vlně s profesionální porotou, protože jsme ocenili tutéž hru, a to Transky, body, vteřiny v podání divadla Petra Bezruče – příběh české prvorepublikové atletky Zdeny Koubkové, ze které se nakonec vyklubal muž.

Co jsme si odnesly? Všechno. Zážitky, nepochybně výborné kontakty a rozhodně skvělá přátelství. A já pak ještě jeden velký sen. Roky jsem byla přesvědčená, že chci směřovat své studium k medicíně, či psychologii. Ale těchto pár dní mi ukázalo, že by to nebyla cesta, na níž bych byla

byla šťastná. Díky této příležitosti jsem našla lidi, kteří mě zastavili a řekli: Podívej se, vždyť tohle je to, co tě naplňuje, co tě baví a co ti jde!

Třebaže jsem tomu z počátku nevěřila, dostala jsem

možnost a chytila ji za pačesy. A co vy? Nemáte kolem sebe taky příležitost, kterou přehlídíte? Podívejte se! Možná pak pocítíte ten neuvěřitelný pocit štěstí a naplnění, jaký jsem já našla uprostřed divadelního světa.

Magdalena Bilková, 3. A

Rozhovor s absolventem

JUDr. František Janouch

„Už za studií jsem chtěl mít dobrou práci, spokojený život, vlastní bydlení, hodně cestovat a do budoucna jsem uvažoval o rodině, a to všechno se mi nakonec splnilo.

Jakou vysokou školu jste vystudoval?

V roce 2004 jsem dokončil práva na Západočeské univerzitě v Plzni. Nejdřív magisterské studium, na které jsem navázal rigorózním řízením (titul JUDr.)

Z jakých předmětů jste dělal přijímačky na VŠ a co byste poradil těm, kteří se na ně chystají?

Na právnické fakulty jsme měli testy z všeobecného přehledu a jazyka. V Plzni to už tenkrát bylo jiné, škola využívala testy obecných studijních předpokladů Scio, což jsou de facto dnešní Národní

srovnávací zkoušky. S odstupem času mi takové ověření znalostí připadá mnohem smysluplnější vzhledem k tomu, co se od studentů práv očekává. Kdo se chystá na práva, měl by kromě nastudování znalostí z humanitních předmětů z gymnázia hodně sledovat politickou situaci, události kolem práva a justice a mít všeobecný přehled. A těm, kteří se chystají na vysokou školu, která uznává výsledek z Národních srovnávacích zkoušek, bych určitě doporučil, aby NSZ absolvovali, má to smysl.

Jaká byla Vaše léta strávená na VŠ?

Pro mě osobně to byla léta naprosté svobody a přípravy na samostatný život. Tím, jak je Plzeň daleko (před 20 lety jsem vlakem dojížděl až 9 hodin), jsem na koleji trávil řadu víkendů a opravdu jsem si to užíval. Měl jsem pak čas si i přivydělávat. Z mé zkušenosti při vydávání třídního časopisu UNION na gymnáziu jsem vytěžil maximum a přispíval externě například na Novinky.cz, Živě.cz nebo pro magazíny spadající pod dnešní vydavatelství Mafra. Vysoká škola mi určitě položila základ budoucí kariéry – jako právník jsem po působení na několika ministerstvech zakotvil v oblasti vysokého školství. Osm let jsem byl součástí vedení České zemědělské univerzity jako kancléř a teď jsem se zase vrátil k právu, ale na ČVUT, Fakultě informačních technologií. Práce v oblasti školství mě nejenom udržuje duchem mladého, ale má velký smysl, zvláště když kolem sebe vidíte talentované mladé lidi, kdy u řady z nich zjistíte, že přišli z těšínského gymplu...

Co bylo nejtěžší?

Během studia na vysoké škole bylo nejtěžší natrefit na rozumného vedoucího kruhu (studijní skupiny) a tedy pak i zkoušejícího. Na rozdíl od

gymnázia má většinu seminářů v hlavních předmětech na starosti více profesorů, kteří se liší nejen v přísnosti, ale i tím, co chtějí po studentech vědět. Těžké bylo zvyknout si na úplně jiný režim výuky, je kladen důraz na samostatnou práci a aktivní účast při seminářích. Člověka nikdo nevodí za ruku, všechno si musí zjistit sám.

Jak moc se od dob studií změnila Vaše priority?

Řekl bych, že asi moc ne. Už za studií jsem chtěl mít dobrou práci, spokojený život, vlastní bydlení, hodně cestovat a do budoucna jsem uvažoval o rodině, a to všechno se mi nakonec splnilo.

Na co ze studia na gymnáziu nejvíc vzpomínáte?

Jednoznačně na legendární profesory, jako byl například profesor Petrovský, Krzemień nebo Turjap. Z těch, co na gymnáziu pořád působí, si dobře vzpomínám na profesora Pavelku. Ten nás učil informatiku, která byla před 25 lety ještě pořád ještě v začátcích. Všichni kluci jsme byli IT nadšenci, profesor Pavelka nás v tom podporoval. Vzpomínám taky na odlehčenou výuku základů společenských věd s profesorem Moldrzykem. Během písemky jsme mu rádi podstrčili náš časopis UNION

na stůl, abychom měli klid na opisování :-). Určitě si taky rád připomenu naše školní výlety, kdy během toho posledního nás dokonce naše třídní profesorka vzala do sklípku. Nikdy taky nezapomenu na to, jak na jednu hodinu zeměpisu přišel profesor Dümmler oblečený v kimonu, aby nám vyprávěl své zážitky z cesty do Japonska.

Jste v kontaktu se svými bývalými spolužáky?

Udržujeme na sebe kontakty, ale moc často se už nevidáme. Na podzim jsme ale měli sraz po dvaceti letech od maturity, takže jsme se zase ve větším počtu sešli, a to i s našimi bývalými profesory. Před srazem nás profesor Dümmler provedl gymnáziem, abychom zjistili, co se za těch 20 let změnilo, a nechyběla ani návštěva naší bývalé třídy. Určitě se rádi sejdeme na blížících se oslavách výročí gymnázia.

V minulém čísle jsme zmínili Váš časopis UNION. Jak vzpomínáte na dobu, kdy jste ho tvořili a publikovali?

Nápad vydávat vtipný oběžník

vznikl během našich pubertálních let při cestě na lyžák. Nejprve jsme ho psali „ručně“, pak jsme přešli na počítačové zpracování, až jsme ho nakonec úspěšně vydávali jako časopis pro celou třídu, pořád ale neoficiálně. Obsah UNIONu byl totiž hodně odvážný, takže členové redakce měli raději přezdívký. I když některým pohodovějším profesorům jsme občas časopis i nabídli ke čtení. V UNIONu, kromě drsného humoru, převládaly výroky profesorů – měli jsme sehraný tým redaktorů, který zaznamenával prakticky každou vtipnější hlášku, která během výuky zazněla. Když jsme ty nejlepší výroky převzali do speciálního vydání na našem nedávném srazu, hned se nám vybavila ta skvělá atmosféra, kterou jsme na gymnáziu zažívali.

Chtěl byste současným studentům gymnázia něco vzkázat?

Možná jen to, aby si uvědomili, jak kvalitní školu studují. Z českotěšínského gymnázia vycházejí samí vynikající absolventi. Studenti by měli být na školu patřičně hrdí a užívat si školní léta, na která budou určitě rádi vzpomínat.

**Děkuji mnohokrát za Váš čas
Magdalena Bilková, 3. A**

Herec

Magdalena Bilková

Jsem plný hněvu a bolesti tvé duše,
cítím tvou radost, starosti, stesk.

Tvá bouře mým bytím kluše,
odrážíš ode mne svůj zlatý lesk.

Nosím tvá slova, všechna tvá gesta,
vím, jak se směješ. Jsem studnou tvých slz.
Hledáme spolu, kudy vede tvá cesta
vedoucí k domovu, milostná tvrz.

Nad ránem odcházím s tváří své duše,
večer se vracím dotknutý dnem.
Navěky zůstávám, ty odcházíš suše,
jsem navěky živý, ty navěky snem.

Nakreslila Martina Honzáková

NÁDOBI

Rozhovor s redaktorem

Megi Heczková

Proč ses přidala k Božkopisu?

K „psancům“ Božkopisu jsem se přidala především proto, že jsem chtěla vyzkoušet opět něco nového a psát mě vždy bavilo. Takže asi tak.

Co tě vedlo k psaní?

K psaní mě především vedlo to, že jsem byla už od mala moc ukecaná, pořád jsem něco "brebentila". Ale lidi kolem mě jsem už svým mluvením uváděla k šílenství. A tak jsem se dostala k psaní deníku. Tam už jsem svým nezastavitelným myšlenkám mohla dát prostor.

Co byl tvůj první příběh a o čem byl?

Nikdy jsem na psaní příběhu jako takových nebyla. Ráda jsem psala a píšu o tom, co je pro mě aktuální, o životě obecně, o tom, co prožívám a čeho se všímám ve společnosti. Kdo ví, třeba jednou přece jen přijdu na chuť psaní příběhů.

Jaký máš názor na stránky jako wamppad a ao3?

Osobně jsem měla zkušenost jen s Wamppadem a myslím, že je to skvělá příležitost pro mladé nadšené spisovatele, kteří chtějí nějak začít svou spisovatelskou kariéru.

Myslíš si, že bys byla schopná pracovat pro redakci větší, než je ta naše?

Nikdy jsem o tom nepřemýšlela. Redaktorkou v reálném životě jsem se totiž nikdy nechtěla stát, ale myslím, že snad i ano.

Jak se ti pracuje v našem kolektivu?

V kolektivu našeho časopisu jsem spokojená a neměnila bych.